RADVES

Informačný časopis Obce Radošovce September 2013 **2/2013,** Roč. III.

CESTA

Každý jeden z nás v živote uskutočnil množstvo najrozličnejších ciest. Kratších i dlhších, jednoduchších i zložitejších... V princípe možno povedať, že vždy sme vyšli z nejakého bodu A a smerovali do cieľa – k bodu B. Skúsenosť nám vraví, že tých ciest, ktoré sme uskutočnili „na jeden nádych", tých bolo málo, oveľa viac bolo takých, ktoré nám sám život rozčlenil na viacero od seba odlišných etáp, ktoré na seba vzájomne nadväzovali...

Jeden z najčastejších obrazov, ku ktorým zvyknú ľudia prirovnávať život, je CESTA, respektíve PUTOVANIE. Aj my, veriaci ľudia, často tento symbol používame, pretože je naozaj veľavravný. Prostredníctvom daru viery vnímame svojim duchovným zrakom fascinujúcu skutočnosť: od večnosti, dávno-dávno pred tým, než sme vôbec začali existovať, si nás Boh povolal na PÚŤ k nemu DO NEBA a v reálnom čase – pri našom počatí, respektíve pri narodení, sme vyšli z toho pomyselného bodu A smerom k bodu B – k Bohu, ako cieľu nášho putovania. Je to tá najkrajšia cesta, lebo jej zavŕšenie je v rýdzej Láske, ktorou je Boh, ale zároveň je to cesta náročná, prirodzene, členiaca sa do rozličných „záťažových" etáp. Predstavte si, že na ceste, ktorou kráčate, prídete k miestu, kde sa rozdvojuje: jedna pokračuje doprava, druhá doľava. Je jasné, že to, čo ste doteraz prešli Vás priblížilo k cieľu, to je veľmi pozitívna skutočnosť, ale vy sa aj v tejto NOVEJ ETAPE chcete uberať tak, aby ste sa naďalej približovali k vysnívanému cieľu, a nie sa od neho vzďaľovať. Vykročiť na nesprávnu cestu by znamenalo každým krokom, každým ďalším metrom sa neustále od cieľa vzďaľovať. Každý urobí, alebo by mal urobiť všetko, aby k tejto fatálnej chybe neprišlo, pretože doterajšie správne putovanie by tak vyšlo úplne nazmar.

Dnes som si čítal z Lukášovho evanjelia príbeh o tom, ako Ježiš vyhnal zlého ducha z posadnutého človeka v kafarnaumskej synagóge/Lk 4,31-37/. Zdá sa mi, že udalosť, ktorú tento úryvok opisuje, poukazuje na špecifickú etapu ľudského putovania, respektíve na BOD, ktorý je v putovaní nesmierne dôležitý a pri ktorom by sa každý človek mal správne rozhodnúť, AKO a KADIAĽ KRÁČAŤ ĎALEJ, aby jeho putovanie bolo úspešne zavŕšené v objímajúcom Božom náručí...

Pokúsim sa to vysvetliť: Ten posadnutý človek povedal na adresu Božieho Syna: „Viem, kto si. Svätý Boží!" Jeho poznanie bolo jasné a slová pravdivé – a predsa bol posadnutý zlým duchom, ktorý kričal: „Čo Ťa do nás?!" – Mal poznatky, mal vedomosti, vedel, že Ježiš je Boží Syn – a predsa ho odmietal, ba až nenávidel!!! Ako sa to mohlo stať?!

Mám pocit, že každý z nás, predovšetkým v útlom detstve, prešiel etapou, v ktorej „zbieral INFO" O BOHU. Dozvedali sme sa o ňom predovšetkým z úst tých, ktorí nás mali najradšej – rodičov, starých rodičov, prípadne starších súrodencov, ale aj kňazov vo farnosti... Roky sa informácie o Bohu „nabaľovali" a bolo to zaiste dobré... Samozrejme, že sme nezostali len pri vedomostiach, ruka v ruke s nimi, nás rodičia učili aj VZŤAHU K BOHU – prostredníctvom jednoduchých modlitbičiek. Lenže tento vzťah bol, prirodzene preto, že sme boli malé deti, vzťahom k Bohu takpovediac „Z DRUHEJ RUKY", bol sprostredkovaný skrze rodičov. V tom veku to bolo správne a postačujúce. Pripomínam – v tom veku, teda v tej etape putovania. Ale po nej príde ĎALŠIA ETAPA. V ROKOCH nášho DOSPIEVANIA sme sa na svojej ceste začali nenápadne približovať k pomyselnej „ROZDVOJKE", k bodu, pri ktorom pomaly, ale isto naša cesta naberala novú, nepostrádateľnú dimenziu – už nám nestačilo iba vedieť o „Panbíčkovi" a nestačilo nám už ani mať s ním vzťah „z druhej ruky" – skrze rodičov, prišiel moment, kedy náš pozitívny vzťah mal byť zreteľne OSOBNÝ, náš vlastný, slobodný, uvedomelý!!! Ak sme to urobili, potom sa Boh pre nás stal Niekým, za ktorým sme sa rozhodli kráčať „za každého počasia" a v tejto skutočnosti sme sa každým ďalším krokom utvrdzovali a ďalej utvrdzujeme...

Úprimne doporučujem každému, kto má už „svoj vek" a ešte tento jednoznačný krok pri svojom putovaní neurobil, nech tak urobí čo najskôr. Bude to predovšetkým na osoh jemu samému, ale aj iným, ktorí žijú v jeho blízkosti... A nech tak urobia aj tí, ktorí sa k tejto križovatke svojim vekom približujú...

Človek z kafarnaumskej synagógy „ZASPAL" iba pri vedomostiach o Bohu a chabom vzťahu k nemu. Hovorí sa, že čert nikdy nespí – a je to pravda! Nedospelý postoj spomínaného muža voči Bohu bol naozaj istou formou „spánku" a diabol mal tak slobodný prístup k systematickému likvidovaniu jeho vnútra!...

Pred pár dňami sme začali nový mesiac – mesiac september, zároveň sa začal nový školský rok a napokon možno povedať, že každý deň, do ktorého po prebudení „vykročíme" je nový... Možno si poviete: „V čom môže byť nový? Veď pôjdem na to isté pracovisko alebo do tej istej školy a stretnem tých istých ľudí... Tak v čom nový?"... Moja odpoveď znie: „ Je možné, že budeš na tom istom mieste, pri tých istých povinnostiach a s tými istými ľuďmi – ale – V INOM ČASE!!! Včera bolo včera, ale dnes je dnes. A dnešok je istotne nový, vo vzťahu k včerajšku. Dnešok je novým zrnkom na veľkej mozaike, alebo – ak chcete – ďalším metrom na ceste nášho putovania, priestorom a časom, v ktorom rastieme v túžbe a láske k Bohu, ku ktorému sa uberáme. Po dnešnom dni príde zajtrajšok, po septembri október, po roku 2013 rok 2014... Prosím Vás všetkých úprimne, kráčajme po správnej ceste k „bodu B" – k Bohu. Všetkým prajem to, aby nám v závere nášho putovania „padla sánka", keď uvidíme, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú...

Váš rodák: Ján Flajžík,
farár v Ladomerskej Vieske

Radošovce v 1. polovici 20. storočia.

/Seriál článkov na pokračovanie/

Prvá svetová vojna

Aj do života Radošoviec smutne zasiahla 1. svetová vojna. Dňa 1. augusta 1914 vyšlo nariadenie, ktoré bolo vybubnované a podľa neho museli narukovať všetci muži najskôr do 42. roku , neskôr do 50. roku veku, teda do 24 hodín nastúpiť ku svojim vojenským jednotkám. Narukovala väčšina radošovských mužov. Mnohí z nich sa vracali potom zmrzačení, alebo sa nevrátili vôbec. Na rôznych bojiskách tejto vojny ich padlo 22. Boli to: Tomáš Mikula(1895-1917), Hurban Cáfal(1887-1917), Štefan Škadra(1897-1917), Štefan Kočárik(1894-1917), Mikuláš Ivánek(1876-1917), Hurban Tokoš(1883-1918), Kristián Pollák(1888-1914), Eduard Flajžík(1884-1914), Konrád Turan(1884-1914), Michal Pollák(1894-1915), Tomáš Pobuda(1893-1915), Ján Rybecký(1892-1915), Karol Kučera(1894-1915), Arthur Kohn(1895-1915), Štefan Dvorský(1886-1915), Antonín Rajčák(1896-1916), Ignác Kudláč(1885-1916), Stanislav Tokoš(1893-1917), Ambróz Ševčík(1891-1915), Ján Čmarada(1887-1916), František Kudláč(1887-1914) a Tomáš Milota(1886-1914).

Vojnové útrapy boli veľké a zhoršovali ich aj následné rekvirácie potravín pre vojsko, nútený zber kovov a epidémia tzv. španielskej chrípky. Nespokojnosť obyvateľstva vyvolaná zlou hospodárskou situáciou a vojnovým utrpením vyústila po príchode navrátilcov z frontu do násilností a rabovania, ktoré postihlo predovšetkým židovských obchodníkov Schlezingera, Kleinona, Dávida Weinbergera a Frankla. Po príchode dočasnej vlády Vavra Šrobára do Skalice zabezpečili vojenské hliadky poriadok aj v Radošovciach.

Prevratové udalosti v roku 1918 sa v obci zaobišli bez obetí a pomery sa postupne upokojili.

Medzivojnové obdobie 1918-1938

Obec aj v novej Česko-slovenskej republike zostala sídlom notariátu, do ktorého prináležali okolité obce Chropov, Koválovec, Lopašov, Oreské, Vidovany, Vieska a Vlčkovany. Tento úrad viedol notár s jedným či dvomi pomocníkmi na pisárske práce a drobnú agendu. Okrem neho vlastnú správu obce mal na starosti richtár alebo starosta, ktorý bol na čele obecnej rady a obecného zastupiteľstva. Obec zamestnávala ešte obecného sluhu, hlásnika, bubeníka na vyhlasovanie úradných vyhlášok, nočného strážnika, poľného hájnika na stráženie úrody na poliach a vo vinohradoch. O sirotské záležitosti sa staral sirotský otec .

K významným prvkom spoločenského života obce patrilo aj súperenie politických strán. K najvýznamnejším stranám patrila Agrárna strana a Slovenská ľudová strana Andreja Hlinku. Obidve strany tu mali početných prívržencov. Agrárnici boli vládnou stranou podporovanou najmä bohatším roľníctvom. Požiadavky roľníkov sa preto snažili presadzovať tak vo vláde ako aj na miestnej úrovni. Často usporadúvali prednášky a besedy o možnom lepšom hospodárení ako aj o politike v štáte. Na prednáškach prichádzalo k incidentom medzi prívržencami oboch strán. Slovenská ľudová strana bola v tom čase opozičnou a na jednej z jej akcií konanej v Radošovciach 11.5.1924 rečnil Andrej Hlinka. Na schôdzi dňa 23.8.1925 zase u nás rečnil Alexander Mach /neskorší minister vnútra Slovenského štátu/. Na rušný hospodársky a kultúrny život mali vplyv aj rôzne spolky, ktoré v tom čase existovali. K najstarším patril Potravný spolok založený v roku 1903, Úverové družstvo zal. 1908, Divadelný spolok zal. 1919, Kresťanské roľnícke združenie zal. 1924, Katolícky kruh založený 24.12.1919, Spolok hasičov zal. 1922, Orol založený 1920, ŠK Radošovce /športový klub/ založený v roku 1937, odbočka Ústrednej charity zal. 1930 a Jednotný spolok katolíckych žien založený v roku 1920, ktorý usporadúval najmä vzdelávacie kurzy a osvetové prednášky pre ženy.

Významnú úlohu pri šírení vzdelanosti mala v obci škola a jej učitelia. /Podľa starých záznamov stála škola u nás už v roku 1817./ V roku 1919 sem nastúpil Kornel Grešša, ktorý tu neskôr ako riaditeľ pôsobil niekoľko desaťročí.

Zlepšovala sa aj zdravotná starostlivosť. Kým predtým museli ľudia pri ochoreniach hľadať pomoc lekára v Senici a Holíči, alebo v nemocniciach v Skalici a Trnave, od tridsiatych rokov začal lekár ordinovať priamo v obci. Prvou lekárkou tu bola doktorka Galina Nikolajevna, ruská emigrantka. Po nej ordináciu prevzal doktor Ľudovít Tolnay a od roku 1935 v celom radošovskom obvode prebral zdravotnícku starostlivosť MUDr. Alexander Smolský.

Do roku 1918 bola v obci žandárska stanica a v roku 1908 bol otvorený Poštový úrad Radošovce.

Začiatkom 30. rokov sa začali aj u nás prejavovať následky hospodárskej krízy. Ceny poľnohospodárskych plodín prudko poklesli, čo spôsobovalo obrovské problémy roľníkom závislým na ich predaji. Mnohí sa zadlžovali a vzrastalo vysťahovalectvo z obce do zámoria. Dňa 19.10.1935 sa začal veľký štrajk drevorubačov v polesí Vieska za zvýšenie nízkych miezd.

Už v období ČSR boli Radošovce pomerne veľkým sídlom. Hoci sa väčšina obyvateľstva zaoberala poľnohospodárstvom, bolo tu pomerne veľa obchodov a pôsobili tu remeselníci a živnostníci, ktorí boli napojení na poľnohospodársku výrobu. Boli tu kováči a podkováči Ján Matúš, Michal Vereš, Ján Mikuš, Ján Pecúch. Zámočnícke práce vykonával Rudolf Patala, neskôr Elemír Kudláč, vo Vieske Jozef Cveček. Kolárske práce ponúkali Pavol Rehák, Cyprián Mikula, Karol Stehlík. Stolári boli Augustín Rajnoha, Jozef Perička, vo Vieske Alojz Flajžík a Ignác Mastihuba. Výrobou a opravou obuvi sa zaoberali Štefan Blaha, Ferdinand Jankovič, František Horníček, Michal Patala, Eduard Flajžík, Ján Čech, Štefan Mitra, Jozef Ivánek, Rudolf Hrušecký, po vojne Felix Fagan a vo Vieske Vavrinec Flajžík. Krajčírmi boli Ján Zaňát a Ignác Cáfal, po vojne Inocent Tokoš. Pekársku živnosť mal Filip Rotter, neskôr Michal Tomašovič, vo Vieske Jozef Mikula. Mäsiarsku – Trifon(Teofil) Komonenko. Holičstvo prevádzkoval Viktor Prokeš, Jozef Fornúšek, neskôr Ignác Tokoš, výrobou tehál sa zaoberal Izidor Schlezinger. V medzivojnovom období boli v prevádzke tri mlyny a to Mikuláša Grúbera a Jozefa Jankoviča a vo Vieske mlyn Jozefa Piláta. Obchody so zmiešaným tovarom mali Ignác Schlezinger, Jozefína Schlezingerová, Rozália Weinbergerová, Ján Tuikor, Štefan Sasinek, Mária Matúšová, Jozef Buchta, Valéria Sasinková, Hilda Prokešová a vo Vieske Ladislav Weiss a Pavla Schicková. Výčapníctvo a licenciu na predaj tabakových výrobkov mal Ignác Mikula. Obchod so strižným tovarom mala Mária Konečná a Róza Weinbergerová. S drevom obchodoval Karol Stehlík, so stavebným materiálom Izidor Schlezinger, s ošípanými František Kudláč, s liehovými nápojmi Mária Mikušová a Ján Weiss vo Vieske. Pohostinstvá mali Hilda Prokešová, Štefan Sasinek, Margita Neugebauerová a Mária Mikulová vo Vieske. Ako zubný technik pôsobil striedavo v Radošovciach a v Uníne Jozef Orosz. Živnosť na výmlat obilia mali registrovanú František Prokeš, Štefan Honza, Felix Rychlovský, Július Kočárik, Silvester Pollák, vo Vieske Silvester Mikula, Jozef Zajíček, Dionýz Mikula a Michal Pollák.

V roku 1924 bola zriadená z Radošoviec do Holíča a Hodonína aj súkromná autobusová linka, ktorú prevádzkoval Rudolf Patala a neskôr Tomáš Madák. Od roku 1932 prechádzala obcou aj štátna autobusová linka tým istým smerom.

Miroslava Kučerová Hojsíková
spracované podľa A. Konečného

Obraz našej doby

Staré a múdre príslovie vraví, že keď má človek zdravie a chleba, má všetko, čo mu treba. Avšak my ľudia sme takí, že sme si životné hodnoty poprehadzovali a všelijako poprekrúcali a tým sme spôsobili chaos v akom sa dnes svet nachádza. Ďalšia hlboká pravda je zase v slovách, že ľudia boli stvorení na to, aby boli milovaní a veci boli stvorené, aby boli používané. Dôvod, prečo je svet tam, kde je, je ten, že ľudia sú používaní a veci milované. A tak dnes máme:

Bohatstvo bez práce
Vedu bez ľudskosti
Pôžitok bez morálky
Náboženstvo bez obety
Politiku bez zásad
Vedomosti bez charakteru
Obchod bez etiky

Ľudia obrátili naruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za cnosti

Pýchu nazvali zdravým sebavedomím
Lakomstvo zákonom ekonomiky
Smilstvo zdravým biologickým inštinktom
Nestriedmosť vyššou životnou úrovňou
Závisť a nenávisť bojom o spravodlivosť
Hnev rozhorčením nad názormi druhých
a lenivosť filozofickým postojom

Výsledkom je to že sme znásobili naše majetky, ale zredukovali naše hodnoty

Máme väčšie domy, ale menšie rodiny
Kupujeme viac, tešíme sa z toho menej
Máme viac titulov, ale menej zdravého rozumu
Máme viac zdravotníctva, ale menej starostlivosti
Máme viac druhov jedla, ale menej výživy
Rozbili sme atóm, ale nie naše predsudky

Ako ďalej? Jediné východisko nech hľadá každý sám v sebe. Nevyhovárajme sa na svet, politiku, systém ..., ale skúsme začať každý sám od seba, od svojich detí, svojej rodiny a nejaká zmena sa určite dostaví. Možno aspoň náš vnútorný pokoj.

Nový lekár pre dospelých

Od začiatku roku 2013 pôsobí v Radošovciach nový všeobecný lekár pre dospelých MUDr. Alexander Zakuťanský, do ktorého obvodu patria aj obce Koválovec, Chropov, Lopašov, Oreské a Dubovce. Okrem tohto rozsiahleho obvodu praktického všeobecného lekára doktor Zakuťanský pracuje aj v skalickej nemocnici ako chirurg.

Alexander Zakuťanský sa narodil 30. júla 1975 v meste Dubno na Ukrajine. Základné vzdelanie a gymnázium absolvoval v meste Rovno, ďalej tri ročníky vysokoškolského štúdia na Ukrajine a tri roky na lekárskej fakulte univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. Prvú atestáciu získal v odbore chirurgia a druhú atestáciu má zo všeobecného lekárstva. Alexander Zakuťanský žije v Holíči, je ženatý a má dve deti. Jeho záľubou je šport, najmä cyklistika a plávanie.

Doktor Zakuťanský sa na Slovensko prisťahoval v roku 1995 a pochádza z rodiny patriacej do početnej komunity Ukrajincov, ktorí po presťahovaní v roku 1996 našli v Holíči svoj nový domov. Starí otcovia a staré mamy týchto spoluobčanov - Ukrajincov - boli na základe československo-sovietskych opčných dohôd presídlení v roku 1947 na územie terajšej volynskej Ukrajiny. Napriek ich dlhoročnej túžbe vrátiť sa domov na rodné Slovensko, ostávali v zajatí vtedajšieho politického systému Sovietskeho zväzu. Po dlhé roky si títo presídlenci na Ukrajine udržiavali svoj jazyk, kultúru, zvyky a náboženské presvedčenie a to aj napriek veľkej nevôli vtedajšej vládnej politiky. Rodný jazyk Rusínov z východného Slovenska žil v ich rodinách, zneli piesne a udržiavali sa zvyky. Príležitosť vrátiť sa domov na Slovensko prišla až v roku 1991 a to na základe Uznesenia vlády SR. V devätnástich etapách bolo presídlených 1 221 osôb slovenského pôvodu z Ukrajiny s rozmiestnením po celom území Slovenska v 45 mestách a obciach, medzi nimi aj v Holíči.

Nedá mi nespomenúť, že členovia tejto ukrajinskej komunity sú kresťania pravoslávneho vyznania a práve doktor Zakuťanský sa iniciatívne zúčastňuje na snahe pravoslávnych veriacich o vybudovanie vlastného chrámu v Holíči, ktorého základný kameň už bol položený a vysvätený v júni tohto roku a dokončený by mal byť v roku 2016. Bude slúžiť všetkým pravoslávnym veriacim, ktorí ho budú potrebovať, pretože dnes je väčšia migrácia obyvateľstva, a preto aj intenzívnejší stret kultúr.

Historické súvislosti pravoslávnej viery v našom okolí sú také, že už v 9. storočí pri príchode vierozvestcov Cyrila a Metoda sa v našej oblasti slúžili pravoslávne bohoslužby. Moravsko –panónska cirkevná oblasť pod vedením Metoda po jeho smrti však zanikla, pretože približne dvesto jeho učeníkov bolo vyhnaných za Dunaj do Bulharska. V roku 1002 je nahradená latinskou Ostrihomskou arcidiecézou.

V 16. storočí počas tureckých vojen žili v našom regióne pravoslávni Srbi. Šľachtic Peter Bakič a jeho príbuzní boli pochovaní v krypte dnešnej Loretánskej kaplnky v Holíči. Angelika Bakičová, manželka grófa Imricha Czobora , majiteľa holíčsko - šaštínskeho panstva, ktorá dala v roku 1564 zhotoviť sochu Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne /začiatky pútnictva v Šaštíne/, bola tiež pravoslávneho pôvodu. Z politických dôvodov a istého tlaku v 17. storočí Bakičovci prechádzajú na rímskokatolícku vieru.

Druhý koreň pravoslávia na Slovensku je spojený s Kyjevskou Rusou. Po roku 988 siahala Kyjevská metropolla až do oblasti Východných Karpát – dnešného východného Slovenska. Prakticky do 17. storočia bola väčšina obyvateľstva na východe pravoslávna. V 18. storočí bolo pravoslávie habsburgovskou svetskou mocou zakázané a obnovené bolo až v 20. storočí počas 1. československej republiky. Z tohto karpatsko - ruského prostredia pochádzajú aj dedovia a babky našich Ukrajincov - imigrantov. Všetci majú pôvod od Bardejova, Popradu, Svidníka a Starej Ľubovne.

Na záver tohto článku chcem dodať, že s prístupom nášho nového lekára sú pacienti spokojní, ako po stránke profesionálnej, tak i ľudskej. Taktiež pán doktor je vďačný, že mu naši občania po odchode bývalej obvodnej lekárky doktorky Oľgy Švarcovej dali dôveru a zostali aj naďalej jeho pacientmi.

Miroslava Kučerová, internetový zdroj

Výťah zo zápisníc zo zasadnutí obecného zastupiteľstva v roku 2013.

V mesiaci január sa riešila porucha obecného vodovodu pri rodinných domoch „okále“ a realizovala sa výmena tlakovej nádrže vo vodárni na Párovciach v celkovej cene **1 300 €**.

Obec zakúpila 7 kusov nových autobusových zastávok, ktoré boli namontované namiesto starých kovových v cene **8 500 €**.

Rekonštrukcia sociálnych zariadení na zdravotnom stredisku na oboch poschodiach a rekonštrukcia rozvodov vody u jednotlivých nájomcov bola realizovaná v nákladoch vo výške **17 000 €**.

Úprava interiéru domu smútku v Radošovciach pre možnosti slúženia pohrebných omší: výroba a zakúpenie obetného stola, lavíc, skvalitnenie ozvučenia a nákup 3 kusov ohrievačov, rekonštrukcia WC v sume spolu **3 000 €**.

V marci sa uskutočnila výmena vo funkcii veliteľa obecného hasičského zboru. Namiesto doterajšieho veliteľa Jozefa Hílka bol obecným zastupiteľstvom zvolený nový veliteľ Ing. Jozef Stúpal.

Obec požiadala a podala projekt na nenávratný finančný príspevok na výmenu okien na základnej škole z environmentálnych fondov.

Starosta obce Ing. Vladimír Kočárik sa zúčastnil na stretnutí s vedením BVS, kde konzultovali ďalší postup pri riešení výstavby kanalizácie. Pretože sa v roku 2014 začína nové rozpočtové obdobie EU a pripravujú sa nové operačné programy, obec Radošovce má záujem byť oprávneným žiadateľom o čerpanie finančných prostriedkov na vybudovanie kanalizácie.

Po výmene a rekonštrukcii verejného osvetlenia obec ušetrila na nákladoch za spotrebu elektrickej energie v roku 2012 a to **4 000 €.**

Obecné zastupiteľstvo schválilo podanie žaloby obcou na vypratanie nehnuteľnosti súpisné číslo 281 v kat. území Radošovce

Obecné zastupiteľstvo poverilo starostu, aby prerokoval podmienky realizácie tréningovej motokrosovej trate v k.ú. Radošovce smer Mokrý Háj. Žiadosť o schválenie využitia týchto pozemkov na účely trate podal Anton Volek.

Starosta obce zadal vypracovať projektovú dokumentáciu na výstavbu novej materskej školy.

Realizácia opravy strechy na budove kultúrneho domu Vieska - náklady **3 500 €**. Opravy sa brigádne zúčastnili členovia Poľovného združenia Vieska, Zväzu záhradkárov Vieska a Hasičského zboru Vieska.

V mesiaci júl sa vykonala oprava havarijného stavu kanalizácie na zdravotnom stredisku a vybudovanie novej čistiacej šachty v nákladoch vo výške **8 500 €**.

Oprava a úprava oporného múru pri farskom kostole za **4 000 €**.

Oprava chodníka a osadenie zámkovej dlažby pri bytovke na námestí vo výške **1 500 €**.

Oprava časti cesty vo Vieske na spodnej ulici v cene **7 000 €**.

Vyplnenie výtlkov na miestnych komunikáciách studenou asfaltovou zmesou **1 100 €**.

Výmena plynového kotla v budove súp. číslo 144 na zdravotnom stredisku v hodnote **350 €**.

Vybudovanie dvoch studní pri školských bytovkách súp. číslo 336 a 337 v náklade **1 928,02 €** a 1 **643,43 €**. Dve studne boli vybudované na náklady obce, OZ odsúhlasilo, že vlastníci bytov na uvedených bytovkách náklady uhradia do konca roka 2013 v dvoch splátkach a následne obec odpredá pozemky, na ktorých sú studne postavené.

Pokračuje výkup pozemkov od vlastníkov na individuálnu bytovú výstavbu na ulici na Konci

Je vyhotovená projektová dokumentácia na kanalizačné vpuste na ulici na Konci.

Brúsenie parketovej podlahy v sále kultúrneho domu a lakový náter v hodnote **3 000 €**.

Zakúpenie stolov a stoličiek do KD Vieska v cene **650 €**.

Uvedené investície spolu: 66 971 €

Aj u nás vyrastajú mladé talenty

Naša základná škola je už tradične „liahňou“ mladých talentov a šikovné deti nás úspešne reprezentujú na mnohých súťažiach v rôznych oblastiach. Ani uplynulý školský rok nebol výnimkou.

V obvodnom kole recitačnej súťaže Hurbanov pamätník v Skalici sa predviedli v jednotlivých kategóriách a postúpili do okresného kola: Annamária Madunická, Nikol Vallová, Kristína Kudláčová , Veronika Kudláčová, Alexandra Balážová a Viktória Matúšová.

Detský divadelný súbor získal 1. miesto na Senickom zrkadielku Aničky Gamannovej a členmi súboru sú: Adriana Kocianová, Margaréta Flajžíková, Natália Rajčáková, Monika Matúšová, Kristína Danišková, Annamária Madunická, Erik Dermek, Marek Mlčúch, Jakub Kocian, Michaela Kováčiková, Michaela Farbová, Alexandra Balážová, K. Dugová, Martin Krč, Viktória Matúšová, Kristína Poláková, Kristína Čechová, Juraj Pobuda.

Na dekanátnom kole biblickej olympiády v Holíči získalo družstvo dievčat 1. miesto v zložení: Klára Štefková, Benedikta Kudláčová, Kristína Matúšová.

Úspešnými riešiteľmi matematickej súťaže Pytagoriáda – obvodné kolo v Holíči - boli Zuzana Renováčková, Monika Matúšová, Melánia Stehlíková, Michaela Mlčúchová .

Na olympiáde z anglického jazyka v obvodnom kole získal 3. miesto Martin Krč.

Na Jugend Gala Programe v rakúskom Schwechate na prehliadke detského športu, tanca a pohybu sa so zumbou už po druhý rok predstavili: Natália Rajčáková, Nina Koštialová, Melánia Stehlíková, Melánia Kučerová, Adela Machová, Veronika Kudláčová, Eva Patusová.

Úspešná atletická nádej Aneta Flajžíková získala na Majstrovstvách Slovenska v Dubnici zlatú medailu v skoku do diaľky, súťaží v drese AŠK Skalica.

Pavlína Kubová a Alexandra Kubová sú členkami tanečnej skupiny SONNY zo Senice, s ktorou získali 1. miesto na majstrovstvách Európy vo Švédsku.

Jana Kutalová

O Pohár starostu obce Radošovce – požiarny šport.

Dňa 20.7 2013 DHZ Radošovce pod záštitou starostu obce usporiadal VI. ročník súťaže „O pohár starostu obce“ v kráľovskej disciplíne požiarneho športu, požiarny útok. Zúčastnilo sa dohromady 15 družstiev kategória „Muži“ a 3 družstvá kategória „Ženy“. Tento rok putovný pohár si odviezli zahraniční družobní dobrovoľni hasiči so Svatobořic – Mistřína, ktorí predviedli excelentní útok. Družstvu „Muži“ DHZ Radošovce sa na domácej pôde sa nedarilo a skončili v druhej polovičke štartovacej listiny. Bolo by milé prekvapenie ak by v ďalšom VII. ročníku pohár zostal doma.

V požiarnom športe si veľmi pekne počínali mladí hasiči a hasičky.

V okresnom kole detí „Hry Plameň“, ktoré sa konalo v Uníne dňa 18. 5. 2013 radošovskí „Plameňáci“ v silnej konkurencii sa umiestnili na veľmi peknom 2 mieste.

Po 4 kolách detskej „Miniligy“ v hasičskom športe družstvo dievčatá Radošovce v celkovom hodnotení získali pekné 2. miesto a v kategorii dievčatá 1. miesto, za čo im patrí poďakovanie a veľa elánu do ďalšej sezóny.

Posledné kolo sa konalo v Radošovciach dňa 4. 7. 2013, kde po vyhlásení výsledkov sa konala na radosť všetkých detí záverečná opekačka.

Úspešne si počínali aj na „Brannom preteku“ v Adamove, ktorý sa konal dňa 29. 8. 2013, kde mladší žiaci družstvo Radošovce II. sa umiestnili na 4. mieste a družstvo Radošovce I. na 6. mieste. V kategórii „starší „žiaci družstvo Radošovce II. získali 1.miesto a družstvo Radošovce I. skončili na 5.mieste.

Ing. Stúpal Jozef veliteľ DHZ

Turnaj v hokejbale Vieska 2013

Za krásneho sobotného slnečného počasia sa vo Vieske 31.augusta konal II. ročník obnoveného tradičného turnaja medzi ulicami, ktorý dostal názov Pouličný turnaj v hokejbale Vieska 2013.

Tri mužstvá z Radošoviec a dve mužstvá Viesky sa stretli a rozdali si to systémom “ každý s každým“ na Slovensku v čoraz populárnejšom športe v hokejbale. Jednotlivé zápasy sa hrali systémom 2x10 min. – čistý čas , finále na 2x15 min.

Na akcii bol pripravený vynikajúci zverinový guláš ako i kuracia a bravčová cigánska pečienka, plus dobrú náladu dopĺňal hudbou miestny DJ. Deti si užili poslednú prázdninovú sobotu pri tradičnom táboráku a špekáčikoch.

Ceny pre najlepšie mužstvá ako i individuálne ocenenia pre hráčov boli pripravené v spolupráci s obcou a ich odovzdanie prebehlo za účasti starostu obce Ing. Vladimíra Kočárika.

Výsledky zápasov v základnej skupine (systém “ každý s každým“)

1. zápas, Vieska Horná – Jánošikova ul. 2:1
2. zápas, Párovce – Družstevná ul. 4:6
3. zápas, Vieska Dolná – Vieska Horná 2:0
4. zápas, Jánošíkova ul. – Párovce 2:5
5. zápas, Vieska Dolná – Družstevná ul. 4:2
6. zápas, Vieska Horná – Párovce 2:5
7. zápas, Jánošíkova ul. – Vieska Dolná 1:3
8. zápas, Družstevná ul. – Vieska Horá 4:7
9. zápas, Párovce – Vieska Dolná 6:2
10. zápas, Družstevná ul. – Jánošíkova ul. 8:3

zápas o 3. miesto

Družstevná – Vieska Horná 4:8
góly: 3x J.Mikula, 2x Štepanovský A., 2x Kudláč P, Mikula P,
2x Božek P., Šánik, Hílek F.,

zápas o 1. miesto

Vieska Dolná – Párovce 3:5
Góly: 2x Zajíček L., Štepanovský M.,
3x Pekar V., Ivánek J., Remešic N.,

najlepší strelec turnaja: Patrik Božek (Družstevná ul.) – 10 gólov
najlepší brankár turnaja : Adam Madák (Párovce)

Peter Kudláč

Radošovská matrika

Narodili sa

Sebastián Benek, Radošovce 288
Elena Danišková, Radošovce 64
Lukáš Chocholáček, Radošovce 167
Mia Otepková, Radošovce, Vieska 141
Eliška Pavlicová, Radošovce 9
Vojtech Pekar, Radošovce 189
Viktória Petržalová, Radošovce 406
Ján Štepanovský, Radošovce, Vieska 16
Andreas Tokoš, Radošovce 197
Sára Tokošová, Radošovce 143
Viktória Tokošová , Radošovce, Vieska 20

Uzavreli manželstvo

Milan Remešic Katarína Zemanová
Juraj Štepanay Marcela Rajčáková
Petr Kubánek Edita Flajžíková
Michal Lukáč Karin Kosíková

Zomreli

Dagmar Balážová 1964
Štefánia Čmaradová 1952
Jozefa Jurkovičová 1930
Mária Karáčová 1919
Felix Kudláč 1933
Ladislav Kuchárek 1942
Jozefína Majdanová 1922
Felix Mikuš 1941
Hedviga Reháková 1942
Jozefa Volková 1927
Elena Zaviatičová 1951
Pavel Tokoš 1964

Vydáva Obec Radošovce č. 188, 908 63, IČO 309 907, vychádza štvrťročne, reg. na MK SR : EV 4522/12, tlač: Reco Senica.
Zodpovedná redaktorka Miroslava Kučerová, ISSN 1338-8657